

269**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI**

z dnia 11 lutego 2004 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie nakładu połowowego floty

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 129, poz. 1441 oraz z 2002 r. Nr 181, poz. 1514) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 kwietnia 2002 r. w sprawie nakładu połowowego floty (Dz. U. Nr 55, poz. 486 oraz z 2003 r. Nr 55, poz. 486) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Ustala się następujący nakład połowowy floty:

1) na morzu terytorialnym Rzeczypospolitej Polskiej i w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej:

- a) 8 statków rybackich o długości całkowitej powyżej 30 m lub mocy silnika głównego większej niż 611 kW,
- b) 404 statki rybackie o długości całkowitej od 15 do 30 m,
- c) 582 statki rybackie o długości całkowitej mniejszej niż 15 m,

2) na morskich wodach wewnętrznych:

- a) na części Jeziora Nowowarpieńskiego i części Zalewu Szczecińskiego wraz ze Świną i Dziwną oraz Zalewem Kamieńskim, znajdującej się na wschód od granicy państwowej między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec — 135 statków rybackich o długości całkowitej mniejszej niż 15 m,

b) na części Zalewu Wiślanego znajdującej się na południowy zachód od granicy państwowej między Rzeczpospolitą Polską a Federacją Rosyjską na tym Zalewie — 124 statki rybackie o długości całkowitej mniejszej niż 15 m,

3) na śródlądowych wodach powierzchniowych — na Jeziorze Dąbie — 23 statki rybackie o długości całkowitej mniejszej niż 15 m,

4) poza granicami polskich obszarów morskich:

a) na obszarze regulacji Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na Północno-Zachodnim Atlantyku, sporządzonej w Ottawie dnia 24 października 1978 r. (Dz. U. z 1980 r. Nr 26, poz. 105),

b) na obszarze objętym Konwencją o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na Północno-Wschodnim Atlantyku, sporządzonej w Londynie dnia 18 listopada 1980 r. (Dz. U. z 1985 r. Nr 34, poz. 160), z wyłączeniem obszarów znajdujących się pod jurysdykcją w zakresie rybołówstwa stron tej konwencji

— łącznie 5 statków rybackich.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

270**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia 17 lutego 2004 r.

w sprawie szczegółowych warunków i sposobu przeprowadzania weterynaryjnej kontroli granicznej przesyłek zwierząt i przesyłek produktów

Na podstawie art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

§ 1. Weterynaryjną kontrolę graniczną przesyłek zwierząt przeprowadza się w celu sprawdzenia:

1) miejsca pochodzenia i przeznaczenia zwierząt;

2) umieszczenia i zgodności oznaczeń znajdujących się na zwierzętach z informacjami zawartymi w świadectwach weterynaryjnych lub innych dokumentach towarzyszących przesyłce zwierząt;

- 3) czy świadectwa weterynaryjne lub inne dokumenty towarzyszące przesyłce spełniają wymagania uznawane za równoważne, określone w przepisach odrębnych — w przypadku przesyłki zwierząt, którymi handel nie jest uregulowany w przepisach Unii Europejskiej;
- 4) czy nie doszło do odrzucenia przesyłki zwierząt za pomocą systemu informatycznego, o którym mowa w art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. 1. Kontrola fizyczna przesyłki zwierząt obejmuje:

- 1) badanie kliniczne zwierząt, mające na celu określenie stanu zdrowia zwierząt oraz stwierdzenie, że zwierzęta odpowiadają informacjom zawartym w świadectwach weterynaryjnych lub innych dokumentach towarzyszących przesyłce;
- 2) badania laboratoryjne;
- 3) badanie kontrolne na obecność substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych;
- 4) sprawdzenie przestrzegania przepisów o ochronie zwierząt.

2. Graniczny lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce, przez które przesyłka zwierząt została wprowadzona na terytorium Unii Europejskiej, informuje o przeprowadzeniu weterynaryjnej kontroli granicznej tej przesyłki, za pośrednictwem elektronicznego systemu wymiany informacji ANIMO, urzędowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeznaczenia.

§ 3. 1. W przypadku przywozu przesyłki zwierząt, innych niż wskazane w ustawie z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2004 r. Nr 16, poz. 145) w załączniku nr 1 w części I, przez graniczny posterunek kontroli usytuowany w państwie członkowskim innym niż państwo przeznaczenia, w posterunku tym przeprowadza się kontrolę dokumentów, kontrolę tożsamości i kontrolę fizyczną.

2. Jeżeli Główny Lekarz Weterynarii zawrze porozumienie z właściwą władzą, to przesyłkę zwierząt, o której mowa w ust. 1:

- 1) poddaje się kontroli dokumentów i kontroli tożsamości w granicznym posterunku kontroli, przez który następuje przywóz tej przesyłki;
- 2) graniczny lekarz weterynarii poświadczają przeprowadzenie kontroli, o których mowa w pkt 1, na kopii lub, w przypadku podzielenia przesyłki, kopiach oryginalnych świadectw weterynaryjnych lub innych dokumentów towarzyszących przesyłce oraz wprowadzenie jej na terytorium Unii Europejskiej;

- 3) poddaje się kontroli fizycznej, przeprowadzanej w państwie członkowskim miejsca przeznaczenia;
- 4) transportuje się w zaplombowanych pojazdach.

3. Główny Lekarz Weterynarii informuje Komisję Europejską oraz właściwe władze o przypadkach, o których mowa w ust. 2.

4. Przepisów ust. 2 nie stosuje się do zwierząt przeznaczonych do uboju.

5. Graniczny lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce, przez które przesyłka zwierząt określona w ust. 1 została wprowadzona na terytorium Unii Europejskiej, informuje o przeprowadzeniu weterynaryjnej kontroli granicznej tej przesyłki, za pośrednictwem elektronicznego systemu wymiany informacji ANIMO, urzędowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeznaczenia oraz właściwe władze tych państw członkowskich, przez terytorium których transportuje się przesyłkę zwierząt.

§ 4. 1. Przesyłkę zwierząt, wprowadzoną drogą morską lub powietrzną przez graniczny posterunek kontroli inny niż graniczny posterunek kontroli miejsca przeznaczenia, poddaje się kontroli tożsamości i kontroli fizycznej w granicznym posterunku kontroli miejsca przeznaczenia, jeżeli zwierzęta były przewożone tym samym środkiem transportu.

2. Graniczny lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce, przez które przesyłka zwierząt została wprowadzona, informuje o przeprowadzeniu kontroli dokumentów, za pośrednictwem elektronicznego systemu wymiany informacji ANIMO, granicznego lekarza weterynarii w granicznym posterunku kontroli miejsca przeznaczenia.

§ 5. 1. W przypadku przywozu przesyłki zwierząt, wskazanych w ustawie z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu w załączniku nr 1 w części I, z państw trzecich, dla których nie zostały ustalone wymagania przywozowe, przesyłkę:

- 1) poddaje się kontroli dokumentów, kontroli tożsamości i kontroli fizycznej;
- 2) zatrzymuje się w granicznym posterunku kontroli lub stacji kwarantanny, jeżeli nie spełnia wymagań weterynaryjnych określonych w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt lub wymagań weterynaryjnych uznawanych za równoważne.

2. Zwierzęta, o których mowa w ust. 1, pozostają na terytorium państwa trzeciego przez czas, który jest określony w przepisach o wymaganiach weterynaryjnych przy przywozie zwierząt.

§ 6. Zwierzęta poddaje się badaniu kontrolnemu na obecność substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych.

§ 7. Szczegółowe wymagania, jakie powinny spełniać informacje dotyczące przewidywanego czasu przywozu, rodzaju i liczby przywożonych przesyłek produktów, są określone w przepisach Unii Europejskiej²⁾.

§ 8. Kontrolę dokumentów przesyłek produktów przeprowadza się w celu sprawdzenia, czy:

- 1) informacje zawarte w świadectwach weterynaryjnych lub innych dokumentach towarzyszących przesyłce odpowiadają informacjom, o których mowa w § 1;
- 2) przesyłka spełnia wymagania przywozowe.

§ 9. 1. Z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 11, 20—22 i 30—32 ustawy, graniczny lekarz weterynarii przeprowadza kontrolę tożsamości przesyłki produktów w celu sprawdzenia:

- 1) zgodności oznaczeń i pieczęci umieszczonych na przesyłce z informacjami zawartymi w świadectwach weterynaryjnych lub innych dokumentach towarzyszących przesyłce;
- 2) czy pieczęcie są nienaruszone — w przypadku przesyłek transportowanych w kontenerach;
- 3) zgodności informacji umieszczonych na etykietach z informacjami zawartymi w świadectwach weterynaryjnych lub innych dokumentach towarzyszących przesyłce — w przypadku przesyłek produktów transportowanych w opakowaniach pierwotnych lub wtórnych.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do przesyłek produktów, określonych w przepisach o wymaganiach weterynaryjnych przy produkcji oraz dla niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego umieszczanych na rynku.

§ 10. 1. Z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 11, 20—22 i 30—32 ustawy, graniczny lekarz weterynarii przeprowadza kontrolę fizyczną przesyłki produktów, która polega na:

- 1) potwierdzeniu zgodności świadectw weterynaryjnych lub innych dokumentów towarzyszących przesyłce z tą przesyłką;
- 2) sprawdzeniu środków transportu i warunków, w jakich jest przeprowadzany ten transport, w celu ustalenia braków i przerw w chłodzeniu;
- 3) porównaniu faktycznej wagi przesyłki z wagą odnotowaną w dokumentach, o których mowa w pkt 1;
- 4) porównaniu liczby opakowań z liczbą odnotowaną w dokumentach, o których mowa w pkt 1;

²⁾ Decyzja 04/136/WE z dnia 22 stycznia 2004 r. ustanawiająca procedury weterynaryjnych kontroli granicznych na wspólnotowych granicznych posterunkach kontroli, dotyczące produktów przywożonych z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 021 z 28.01.2004 r., str. 11 i n.).

- 5) sprawdzeniu opakowań produktów;
- 6) przeprowadzeniu badania organoleptycznego każdej partii produktu:
 - a) poprzez sprawdzenie wzrokowe,
 - b) poprzez kontrolę nieprawidłowości w wyglądzie, konsystencji, zapachu i smaku — w przypadku produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
 - c) po rozmrożeniu, jeżeli jest to konieczne — w przypadku produktów zamrożonych;
- 7) wykonaniu podstawowych testów fizycznych i chemicznych;
- 8) przeprowadzeniu badań laboratoryjnych pobranych próbek.

2. Badania i testy, o których mowa w ust. 1 pkt 6—8, przeprowadza się po wykonaniu czynności przewidzianych w ust. 1 pkt 1—5.

3. Badania laboratoryjne przeprowadza się na odpowiedniej ilości próbek, pobranych z przesyłki produktów, która może być częściowo wyładowana w celu uzyskania dostępu do wszystkich jej części.

4. Badania, o których mowa w ust. 3, dotyczą 1 % jednostek lub opakowań w przesyłce produktów, przy czym nie mniej niż 2 i nie więcej niż 10 jednostek lub opakowań.

5. W przypadku dużych przesyłek produktów pobiera się co najmniej 5 próbek z różnych części przesyłki.

6. Środek transportu rozładowuje się, jeżeli:

- 1) załadunek został wykonany w taki sposób, że częściowy wyładunek nie umożliwia dostępu do całej przesyłki produktów;
- 2) kontrole próbek wykazały nieprawidłowości w zakresie spełniania wymagań przywozowych;
- 3) nieprawidłowości, o których mowa w pkt 2, zostały stwierdzone w poprzednich przesyłkach produktów;
- 4) podejrzewa się istnienie nieprawidłowości, o których mowa w pkt 2.

7. Po zakończeniu kontroli fizycznej zamyka się i urzędowo pieczętuje wszystkie otwarte opakowania oraz ponownie plombuje wszystkie kontenery i umieszcza numery plomb w weterynaryjnym świadectwie przekroczenia granicy.

§ 11. 1. Przesyłkę nieoskórowanych zwierząt łownych:

- 1) transportuje się do miejsca przeznaczenia pod dozorem celnym, zgodnie z procedurą T5, o której mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy;

- 2) poddaje się kontroli tożsamości i kontroli fizycznej;
- 3) poddaje się, w miejscu przeznaczenia, badaniu kontrolnemu na obecność substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych.

2. Urzędowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce przeznaczenia przesyłki przekazuje wyniki badania kontrolnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, granicznemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce, przez które przesyłka zwierząt została wprowadzona na terytorium Unii Europejskiej.

§ 12. Przesyłkę mrożonego oraz głęboko mrożonego tuńczyka, który został wyładowany bezpośrednio, bez odgławiania i patroszenia, ze statku do zakładu zatwierdzonego do przetwarzania tego rodzaju produktów, poddaje się weterynaryjnej kontroli granicznej w tym zakładzie. Jeżeli zakład znajduje się nie dalej niż 75 km od posterunku kontroli granicznej, kontrolę przeprowadza graniczny lekarz weterynarii najbliższego posterunku.

§ 13. Wymagania, po spełnieniu których częstotliwość przeprowadzania kontroli fizycznej przesyłek produktów może być zmniejszona, są określone w przepisach Unii Europejskiej³⁾.

³⁾ Decyzja 94/360/EWG z dnia 20 maja 1994 r. w sprawie zmniejszonej częstotliwości kontroli fizycznych przesyłek zawierających określone produkty wprowadzane z państw trzecich, na mocy dyrektywy Rady 90/675/EWG (Dz. Urz. WE L 158 z 25.06.1994 r., str. 41 i n.).

§ 14. 1. Szczegółowe warunki i sposób pobierania próbek w celu monitorowania wymagań weterynaryjnych dla przesyłek produktów i przesyłek zwierząt są określone w przepisach Unii Europejskiej⁴⁾.

2. Informacje dotyczące pobierania próbek oraz uzyskanych wyników badań kontrolnych są wprowadzane do rejestru, prowadzonego na podstawie przepisów Unii Europejskiej⁵⁾.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.⁶⁾

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

⁴⁾ Decyzja 98/179/UE z dnia 23 lutego 1998 r. określająca szczegółowe przepisy w sprawie oficjalnego próbkowania dla celów monitoringu niektórych substancji i ich osadów u żywych zwierząt i w produktach zwierzęcych (Dz. Urz. WE L 65 z 05.03.1998 r., str. 31 i n.).

⁵⁾ Decyzja 97/394/WE z dnia 6 czerwca 1997 r. ustalająca minimalne dane wymagane w odniesieniu do baz danych dotyczących zwierząt i produktów zwierzęcych wwożonych do Wspólnoty (Dz. Urz. WE L 164 z 21.06.1997 r., str. 42 i n.).

⁶⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie procedur dotyczących weterynaryjnej kontroli granicznej towarów oraz dalszego postępowania z tymi towarami (Dz. U. Nr 16, poz. 163), które traci moc z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590).

271

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 26 lutego 2004 r.

w sprawie warunków, jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne, którym może być powierzone przeprowadzanie kontroli

Na podstawie art. 6 ust. 10 pkt 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 40) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rozwój wsi, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

§ 1. Rozporządzenie określa warunki organizacyjne, techniczne i kadrowe, jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne, którym może być powierzone przeprowadzanie kontroli w zakresie spełniania przez producentów rolnych warunków do przyznania płatności bezpośrednich do gruntów rolnych.

§ 2. 1. Jednostka organizacyjna, której może być powierzone przeprowadzanie kontroli, o której mowa w § 1, powinna zapewniać: